

KOZMOS

1996
ROČNÍK XXVII.
Sk 20,-

1

**Kam sa podeli
ČIERNE DIERY?**

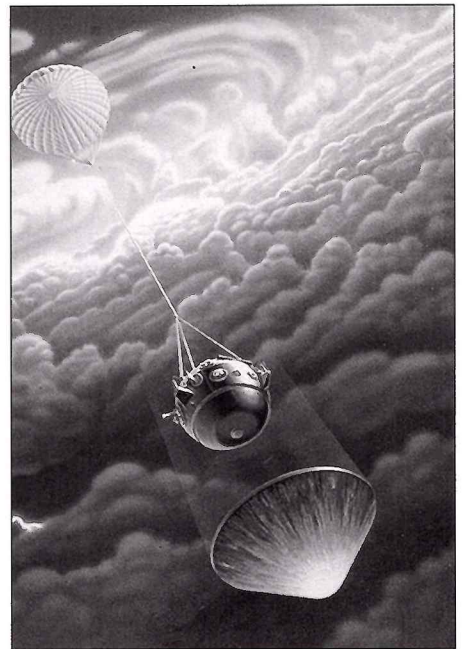
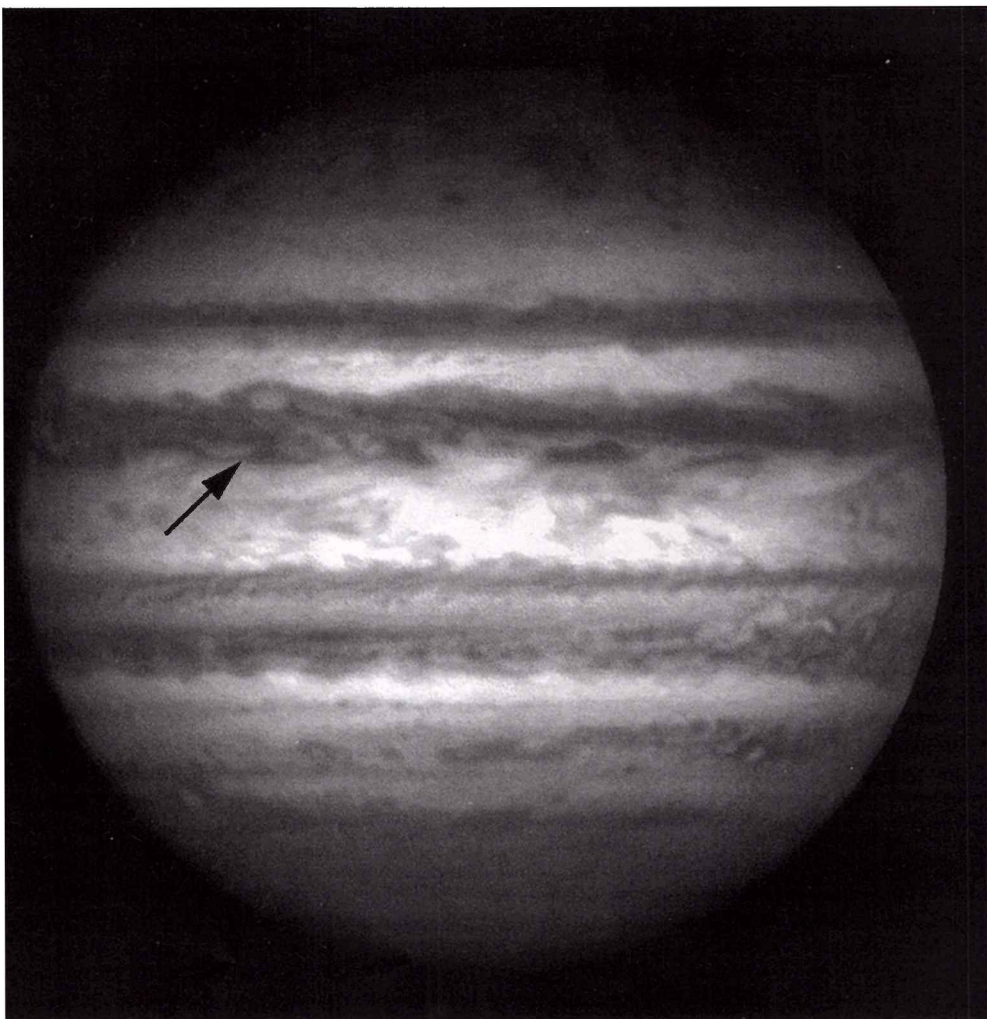
CHIRON

Prvý HNEDÝ TRPASLÍK

ZATMENIE Slnka 24. 10. 1995

JUPITER 555 dní po zrážke

DÁŽĎ alfa Monocerotíd

Hubbleov vesmírny teleskop exponoval snímku Jupitera 5. októbra 1995. V tom čase bol Jupiter vo vzdialenosti 854 miliónov kilometrov od Zeme. Šípka označuje miesto, kde sa sonda vyslaná Galileom mala 7. decembra 1995 vnoriť do joviánskej atmosféry (na hornej kresbe). V týchto joviánskych šírkach duje vietor rýchlosťou 110 m za sekundu. Svetlá elipsa severne od „terča“ driftuje na západ rýchlosťou 6 m za sekundu, pričom sa, vplyvom vetrov fúkajúcich k rovníku, otáča. Vzhľadom na to, že vo chvíli fotografovania bol už disk Jupitera väčší ako pole Wide Field Planetary Camera 2, výslednú snímku poskladali vedci na Zemi z troch rôznych záberov.

Terč sondy Galileo na Jupiteri

Štyri snímky, zobrazujúce v detaile „terčovú oblasť“ Jupitera, názorne ukazujú, aká dynamická je joviánska atmosféra. Jasne vidíme oblaky, ktoré križujú lichobežníkovitý „bazénik“, na ktorého dne, presne v strede každej zo štyroch snímok, sa sonda vnorila do atmosféry (spodná kresba). Prvý snímku získal Galileo 4. októbra 1995 o 18. hodine. Druhú, tretiu a štvrtú snímku o 10, 20 a 60 hodín neskôr. „Terčová oblasť“ je štvorcem o hrane 15 stupňov zemepisnej dĺžky i šírky. Diagonála každého zo štvorčekov meria 37 433 kilometrov, čo je trojnásobok priemeru Zeme. V čase, ktorý uplynul medzi naexponovaním prvej a poslednej snímky, posunuli vetry najhornejšiu vrstvu oblakov o 24 000 km na západ.

Podľa Hubble Space Telescope News
Všetky snímky a kresby NASA

